

CZYTANIE PARTYTUR

Nazwa przedmiotu

Wydział Kompozycji, Teorii Muzyki i Reżyserii Dźwięku

Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot

program studiów

Reżyseria Dźwięku

Kierunek

Wybór z listy.

Specjalność

-

Specjalizacja

stacjonarne	pierwszego stopnia	obowiązkowy	ćwiczenia	indywidualne	zajęcia w pomieszczeniu dydaktycznym AMFN
Forma studiów	Poziom studiów	Status przedmiotu	Forma przeprowadzenia zajęć	Tryb realizacji	

ROK I		ROK II		ROK III	
sem. I	sem. II	sem. I	sem. II	sem. I	sem. II
☐	☐	☒	☒	☐	☐
		ZO	ZO		
ECTS					
		1	1		

Liczba godzin kontaktowych z pedagogiem	15
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	45
punkty ECTS	2

* Forma zaliczenia: **Z** – zaliczenie bez oceny | **ZO** – zaliczenie z oceną | **E** – egzamin

Koordinator przedmiotu	Kierownik Zakładu Reżyserii Dźwięku		
Prowadzący przedmiot	ad. dr Szymon Godziemba-Trytek	sz.godziemba@amfn.pl	
	ad. dr Łukasz Godyla	l.godyla@amfn.pl	

Metody kształcenia		Metody weryfikacji efektów uczenia się	
1.	rozwiązywanie zadań	1.	realizacja zleconego zadania
2.	analiza przypadków		
3.	praca indywidualna		
4.	prezentacja nagrań		

Podstawowe kryteria oceny**semestr I**

Zaliczenie odbywa się na podstawie oceny wykonania zadanych wcześniej chorałów J.S. Bacha w starych kluczach oraz fragmentów partytur instrumentalnych lub wokalnie-instrumentalnych okresu baroku i klasycyzmu.

semestr II

Zaliczenie odbywa się na podstawie oceny wykonania zadanych wcześniej fragmentów partytur instrumentalnych lub wokalnie-instrumentalnych okresu romantyzmu oraz XX i XXI wieku.

Cele przedmiotu

Wyszkolenie umiejętności posługiwania się tekstem partyturowym i kompetencji w zakresie czytania partytur dzieł kameralnych i orkiestrowych na fortepianie, analizy dzieła muzycznego pod kątem możliwości instrumentów, jak również ich roli i właściwości akustycznych.

Wymagania wstępne

Umiejętność czytania nut i gry na fortepianie na poziomie podstawowym.

Treści programowe**semestr I**

- omówienie składu poszczególnych formacji wykonawczych oraz klasyfikacji instrumentów transponujących;
- omówienie techniki redukcji materiału partyturowego do postaci wyciągu fortepianowego;
- realizacja na fortepianie partytur utworów kameralnych i orkiestrowych kompozytorów baroku i klasycyzmu – czytanie a'vista oraz praca nad wybranymi częściami przygotowywanymi przez studenta poza zajęciami;
- realizacja na fortepianie wybranych miniatur lub transkrypcji utworów orkiestrowych w układzie na cztery ręce (a'vista);
- ćwiczenia doskonalące czytanie nut w różnych kluczach;
- ćwiczenia doskonalące umiejętność transpozycji.

Semestr II

- realizacja na fortepianie partytur utworów orkiestrowych i wokalnie-instrumentalnych kompozytorów epoki romantyzmu, XX i XXI wieku oraz fragmentów muzyki filmowej i musicalowej – czytanie a'vista oraz praca nad wybranymi fragmentami przygotowywanymi przez studenta poza zajęciami;
- realizacja na fortepianie wybranych miniatur lub transkrypcji utworów orkiestrowych w układzie na cztery ręce (a'vista);
- ćwiczenia doskonalące czytanie nut w różnych kluczach.

- ćwiczenia doskonalące umiejętności transpozycji.

Kategorie efektów	EFEKT UCZENIA SIĘ		Kod efektu
Wiedza	1	Zna podstawowy repertuar muzyki klasycznej.	P6_RD_W02
	2	Posiada znajomość historii stylów muzycznych i odpowiednich tradycji wykonawczych.	P6_RD_W03
	3	Zna podstawowe formy muzyczne, wzorce budowy formalnej utworów oraz ich wzajemne relacje.	P6_RD_W04
	4	Posiada podstawy wiedzy z zakresu instrumentacji i aranżacji.	P6_RD_W05
Umiejętności	1	Umie zinterpretować partyturę zarówno pod względem fonograficznym jak i wykonawczym. Posiada podstawową umiejętność czytania partytury na fortepianie, jak również dokonuje oceny artystycznej wykonania.	P6_RD_U04
	2	Posiada co najmniej podstawową umiejętność gry na fortepianie oraz umiejętność i rozumienie zasad wspólnego muzykowania.	P6_RD_U07
	3	Potrafi przeanalizować i ocenić aranżację lub instrumentację na podstawie nagrania lub artystycznego wykonania.	P6_RD_U19
Kompetencje społeczne	1	Wykazuje się zdolnościami psychologicznymi: wyobraźnią i kreatywnością	P6_RD_K01
	2	Wykazuje się zdolnościami psychologicznymi: samodzielnością i umiejętnością szybkiego podejmowania decyzji.	P6_RD_K02

Literatura podstawowa

Muzyka klasyczna

- J.S. Bach, 25 Chorałów, 4-głosowe ćwiczenia w starych kluczach w opr. S. Wiechowicza.
- Instrumentalne utwory kameralne na zespoły smyczkowe: tria, kwartety, kwintety, divertimenti, serenady i inne (wiek XVIII: Haydn, Mozart, Beethoven i inni).
- Utwory orkiestrowe: wiek XVII–XVIII – concerti grossi, serenady, suity, uwertury, symfonie (A. Corelli, A. Vivaldi, G.F. Haendel, J.S. Bach, W. Gluck, J. Haydn, W.A. Mozart, L. van Beethoven i inni).
- Utwory orkiestrowe i wokально-instrumentalne (I poł. XIX w.): symfonie, koncerty, uwertury operowe i koncertowe, opery, msze, oratoria, suity i inne formy utworów koncertowych (F. Schubert, R. Schumann, C.M. Weber, G. Rossini, F. Mendelssohn, M. Glinka, H. Berlioz, G. Bizet, S. Moniuszko i inni).
- Utwory orkiestrowe i wokально-instrumentalne (II poł. XIX w.): symfonie, uwertury operowe i koncertowe, poematy symfoniczne, koncerty, opery, msze, oratoria, suity i inne formy utworów koncertowych, (J. Brahms, F. Liszt, P. Czajkowski, C. Franck, A. Dworzak, B. Smetana, R. Wagner, R. Strauss, A. Bruckner, G. Mahler, A. Borodin, M. Reger, M. Musorgski, M. Rimski-Korsakow, W. Żeleński, J. Sibelius i inni).
- Utwory orkiestrowe i wokально-instrumentalne (koniec XIX początek XX wieku): symfonie, uwertury operowe i koncertowe, poematy symfoniczne, koncerty, opery, msze, oratoria, suity i inne formy utworów koncertowych (A. Skriabin, Z. Noskowski, M. Karłowicz, K. Szymanowski, D. Szostakowicz, I. Strawiński, F. Poulenc, S. Rachmaninow, C. Debussy, M. Ravel, S. Prokofiew, P. Hindemith, A. Honegger, B. Bartok, P. Ducas, A. Schönberg, A. Webern, A. Berg, Messiaen, L. Nono, B. Britten, L. Dallapiccola i inni).
- Utwory orkiestrowe: symfonie, uwertury operowe i koncertowe, poematy symfoniczne, koncerty, suity i inne formy utworów koncertowych XX wieku (H.M. Górecki, W. Lutosławski, K. Penderecki, G. Bacewicz, T. Baird, S. Kisiielewski, K. Serocki, R. Palester, G. Ligetti, K. Stockhausen, Z. Bargański, F. Woźniak, A. Malawski i inni).

- Utwory wokalne a cappella i wokalnie-instrumentalne: madrygały, psalmy, motety, pieśni, kantaty, msze, oratoria, opery, symfonie XX wieku (K. Szymanowski, C. Orff, K. Penderecki, W. Lutosławski, H.M. Górecki, R. Twardowski, S. Wiechowicz, M. Jasiński, E. Głowski, A. Koszewski i inni).
- Muzyka filmowa i musicalowa (J. Williams, H. Zimmer, J. Goldsmith, G. Gershwin i inni).

Literatura uzupełniająca

E. Bury, Technika czytania partytur, Kraków 1971.
 H. Piliczowa, Nauka czytania partytur, Warszawa 2004.
 R. A. Melcher, W. F. Warch, Music for Score Reading, Prentice-Hall INC. New Jersey 1971.
 R. O. Morris, H. Ferguson, Preparatory Exercises in Score Reading, Oxford University Press 1991.
 M. Dickreiter, Score Reading, a Key to the Music Experience, Bloomsbury Publishing, Londyn 2003

Biblioteki wirtualne i zasoby on-line (opcjonalnie)

Data modyfikacji	29.08.2025	Autor modyfikacji	Dr Katarzyna Figat
Czego dotyczy modyfikacja	Korekta spisu efektów uczenia się w związku ze zmianą listy efektów.		